

der finder en Forbedring af Havnen Sted. Hverken denne alene eller Kommunen er i Stand til at afholde Udgiften ved Udvidelsen, som vil være meget kostbar, idet der er Klipper, som skal bortsprænges.

Allerede i Rigsdagssamlingen 1909—10 havde jeg Lejlighed til her i Tinget at tale for, at Staten ydede sin Medvirkning til Havnens Udvidelse. Jeg betonedede den Gang meget stærkt, at saafremt Statsmagten ikke paa en eller anden Maade kom Allinge-Sandvig Kommune til Hjælp, vilde Kommunen ikke med Tryghed kunne se sin Fremtid i Møde. Allerede den Gang havde den paagældende Kommune den højeste Skatteprocent her i Landet, nemlig 11,27, og jeg erindrer endnu tydeligt, at den daværende Finansminister, der ogsaa nu er Finansminister, stusede over de Oplysninger, jeg kunde give om Kommunens finansielle Forhold. Jeg var ikke Rigsdagsmand i Samlingen 1910—11, men min Efterfølger som Repræsentant for Bornholms Amts 1ste Valgkreds følte sig ogsaa forpligtet til her i Salen at drage Forholdet frem. Da var Skatteprocenten steget til 14,57. Jeg har altsaa haft Ret i mine Betragtninger i 1910. Hvad jeg sagde den Gang, slog til — desværre. Nu maa jeg gøre den sørgelige Meddelelse, at Skatteprocenten ikke længere hverken er 11,27 eller 14,57, nu er den 17,7, altsaa ca. 18, og disse ca. 18 pCt. er ogsaa lige saa nødvendige for Kommunens Administration, som de 11,27 pCt. var i 1909—10. De 17 eller ca. 18 pCt. illustrerer i Virkeligheden ikke fuldt ud Kommunens slette finansielle Tilstand. Man maa for overhovedet at kunne administrere Kommunen ligne meget skarpt og foretage Forhøjelser selv for forholdsvis lave Indtægter og kun i Nødsfald benytte Fradragsbestemmelserne i Skatteloven.

Det er nødvendigt for mig overfor det høje Ting udførligt at gøre Rede for denne Kommunes finansielle Tilstand, fordi det nu maa have en Ende med Anmodningerne til Regeringen. Der maa enten siges Ja eller Nej til Kommunens Bøn om Hjælp, dens Anmodning om Støtte. Jeg skal nævne nogle Eksempler paa Virkningerne af den høje Skatteprocent. En Familieforsørger med to ukonfirmerede Børn og med en Indtægt af kun 3,000 Kr. faar sin Indtægt forhøjet med ca. 15 pCt. og svarer af det Beløb, der da udkommer, 602 Kr. 42 Øre. Det vil sige, at han svarer ca. 20 pCt. i Kommuneskat. En anden gift Skatteyder, en Familieforsørger, hvis Ind-

tægt kun er 2,750 Kr., faar ligeledes Indtægten forhøjet med 15 pCt., hvorved hans Kommuneskat bliver 566 Kr. 64 Øre. Af sin Indtægt paa 2,750 Kr. svarer han altsaa over 20 pCt. i Kommuneskat. Store Skatteydere findes overhovedet ikke i den paagældende Kommune, der er i alt Fald kun en enkelt, der kan betegnes som en nogenlunde stor Skatteyder. Folk, som paa nogen Maade kan, som ikke er bundne af deres Forretninger, flytter derfra, fordi Skatteprocenten er vokset Aar for Aar, fordi Næringslivet overhovedet er forringet. Men Arbejderne, Funktionærene og andre mindre Skatteydere kan ikke flytte bort, de er bundne til Kommunen ved deres Arbejde, ved deres Ejendom, og de maa finde sig i den Skatteudskrivning, som er nødvendig. En ugift Arbejder med en Indtægt af kun 800 Kr. svarer i Aar 70 Kr. 95 Øre i Skat. En anden ugift Arbejder med 100 Kr. mere i Indtægt betaler 88 Kr. 50 Øre. Af de 100 Kr., han har mere end den førstnævnte Arbejder, maa han altsaa svare over 17½ pCt. En gift Arbejder med eet Barn og kun 900 Kr. i Indtægt svarer 77 Kr. 88 Øre i Skat, og her er ikke Tale om sikker, fast Indtægt, kun om den faktiske Indtægt i det Aar, der lægges til Grund for Ligningen. En anden gift Arbejder med to Børn og 1,000 Kr.s Indtægt betaler 70 Kr. 80 Øre. En Familieforsørger, der har et Barn og har en Indtægt af 1,000 Kr., som kan paaregnes at vare ved Aar for Aar, maa udrede 84 Kr. 96 Øre i Skat; en anden Familieforsørger med tre Børn og samme Indtægt: 56 Kr. 64 Øre. Saa snart man blot kommer op paa nogenlunde rimelige Middelstandsindtægter, bliver Skatten ganske anderledes virksomhedsfuld. En Familieforsørger, som er Funktionær, altsaa har en fast Stilling, men en Indtægt af kun 1,350 Kr., svarer i Kommuneskat 180 Kr. 54 Øre. Et Postbud, som ligeledes er Familieforsørger, har to Børn og en Indtægt af 1,195 Kr., maa betale 123 Kr. 90 Øre i Skat. Det anførte turde være tilstrækkeligt til at overbevise det høje Tings Medlemmer om, at Skatten i den paagældende Kommune virkelig er saa høj, at der er Grund for Staten til at komme Kommunen til Hjælp.

Spørger man om Aarsagerne til, at Kommunen er kommet i en saa slet økonomisk Forfatning, maa jeg svare, hvad jeg allerede sagde i 1909—10: Befolkningen i den paagældende Kommune er hovedsagelig Arbejdere, og den overvejende Del af dem er beskæftiget i Stenindustrien. Det er en Industri, der hverken giver Arbejds-